

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/100/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010130
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5819010130.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Vladimíra Sučika, na neverejnom zasadnutí konanom 15. decembra 2020 prejednal sťažnosť podanú obžalovaným N. N., nar. XX.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/5/2019 z 20.11.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného N. N. z a m i e t
a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného N. N., nar. XX.XX.XXXX, o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného o nahradenie väzby písomným sľubom a zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 20.11.2020 sťažnosť obžalovaný, a to proti všetkým výrokom uznesenia.

Podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom svojho ustanoveného obhajcu a túto doručil okresnému súdu 30.11.2020 (č.l. 219-220 súdneho spisu). V písomných dôvodoch podanej sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie je v celom rozsahu nesprávne. Navrhoval, aby krajský súd po jeho preskúmaní podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil, prepustil ho na slobodu, podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. prijal ním predložený písomný sľub a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, najmä že bol voči nemu už dvakrát vydaný príkaz na zatknutie, pričom dôvodom vydania druhého príkazu bolo jeho nedostavenie sa na hlavné pojednávanie. Uvedené nie je možné podľa obžalovaného pokladať za dôvod, pre ktorý by mal byť väzobne stíhaný. Z procesného hľadiska je vždy na súde, aby priebežne vyhodnocoval priebeh celého trestného konania a pristúpil vždy k využitiu tých inštitútov, ktoré zabezpečia plynulý priebeh trestného konania. Aj keď je súd povinný urobiť všetko pre to, aby zabezpečil účasť obžalovaného na hlavnom pojednávaní, účasť obžalovaného na hlavnom pojednávaní s poukazom na ust. § 252 ods. 2 Tr. por. nie je nevyhnutná. V predmetnej veci mu bola riadne doručená obžaloba a mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Samotné nedostavenie sa obžalovaného na hlavné pojednávanie ešte nemá bez ďalšieho za následok to, že sa vyhýba trestnému konaniu. To, či sa obžalovaný skrýva a vyhýba trestnému konaniu, je potrebné posudzovať vždy so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. V rámci svojho výsluchu uviedol, kde sa zdržiava (napriek tomu, že je bez trvalého bydliska), že v prípade jeho prepustenia na slobodu si bude preberať poštu na matrike v meste Trstená, na hlavné pojednávanie sa dostaví riadne a včas. Súdu poskytol písomný sľub, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu

nebude požívať alkoholické nápoje. Pre prípad, že by sa nedostavil na hlavné pojednávanie, súd môže postupovať tak, že ho dá predviesť, alebo môže na hlavnom pojednávaní rozhodnúť, že bude pojednávať v jeho neprítomnosti, pre ktorý postup má súd v predmetnom prípade splnené podmienky podľa § 252 ods. 2 Tr. por. Podľa názoru obžalovaného sú u neho splnené všetky podmienky na prepustenie z väzby, alternatívne na jej nahradenie vyššie uvedenými inštitútmi, pričom už pri svojom výsluchu prejavil ochotu rešpektovať obmedzenia a príkazy uložené mu súdom. Opätovne uviedol, že sa bude dostavovať na všetky úkony, bude si preberať poštu, bude viesť riadny život, nebude požívať alkoholické nápoje. Ním ponúknuté záruky sú dostatočné, primerané a presvedčivé na nahradenie väzby. V závere väzobného rozhodnutia súd tiež poukázal na jeho kriminálnu minulosť. Tento argument nepovažoval za správny, pretože nikdy nebol trestaný za násilnú trestnú činnosť. Súd neuviedol žiadne iné relevantné okolnosti, ktoré by u neho ustálili väzobný dôvod posilňovali. Je teda presvedčený, že väzobný dôvod, tak ako ho ustálil okresný súd, nie je dôvodný, a to s poukazom na ust. § 252 Tr. por. a ponúknutý písomný sľub. Takéto odôvodnenie by znamenalo, že každý obžalovaný, ktorý nemá trvalý pobyt, by mal byť vzatý do väzby bez ohľadu na existenciu alebo neexistenciu ďalších dôvodov, pretože je tu obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, nebude sa dostavovať na úkony trestného konania a pod. U obžalovaného žiadne okolnosti nenasvedčujú tomu, že by chcel mariť trestné konanie svojím nedostavovaním sa na úkony. Navyiac (pre prípad, že by sa tak stalo) súd má možnosť, ako uvedenému zabrániť aj iným spôsobom ako väzobným stíhaním. S poukazom na uvedené navrhol jeho návrhu na prepustenie z väzby vyhovieť.

Z vyjadrenia prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo k sťažnosti obžalovaného vyplýva, že sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým uznesením okresného súdu a navrhol krajskému súdu sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podanej sťažnosti, po zistení, že sťažnosť podala oprávnená osoba (§ 186 ods. 1 Tr. por.) v lehote ustanovenej zákonom (§ 187 ods. 1 Tr. por.) podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby, len ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest.

Na tomto mieste je vhodné pripomenúť, že okresný súd v štádiu po podaní obžaloby a jej doručení stranám trestného konania vzal obžalovaného do väzby uznesením, sp.zn. 4T/5/2019 zo dňa 15. septembra 2020 podľa § 72 ods. 2 Tr. por., § 73 ods. 5 Tr. por., z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., keď väzbu obžalovaného nenahradil podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. dohľadom probačného a mediačného úradníka. Väzba u obžalovaného začala plynúť dňa 15.9.2020 o 16.00 hod. a obžalovaný ju vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Žiline. V tomto štádiu konania u obžalovaného konštatoval dôvod útekovvej väzby na základe konkrétnych skutočností - obžalovanému sa nepodarilo doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie, pretože obžalovaný je bezdomovec, z tohto dôvodu súd dňa 8.10.2019 vydal na neho príkaz na zatknutie, ktorý bol zrealizovaný, obžalovanému bolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie na deň 30.1.2020 a bol prepustený na slobodu. Na tento termín hlavného pojednávania sa dostavil. Následne mu súd doručil predvolanie na hlavné pojednávanie na deň 13.8.2020, obžalovaný si predvolanie prevzal, ale na pojednávanie sa nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Následne súd vydal v poradí druhý príkaz na zatknutie z 13.8.2020. Na základe v poradí druhého príkazu bol obžalovaný príslušníkmi OO PZ Trstená dňa 15.9.2020 o 16.00 hod. zadržaný a následne po výsluchu pred sudkyňou bolo rozhodnuté o jeho vzatí do väzby. Z hľadiska zabezpečenia plynulosti priebehu hlavného pojednávania prvostupňový súd zvolil väzobné stíhanie obžalovaného, ktorého účelom je zabezpečiť osobu obžalovaného pre trestné konanie. V kontexte postupne vykonaných procesných úkonov okresným súdom, na ktoré sťažnostný súd vyššie poukázal, mal prvostupňový súd splnené všetky formálne a materiálne podmienky na zvolený spôsob zabezpečenia osoby obžalovaného pre

trestné konanie. Preto obmedzenie osobnej slobody obžalovaného je zákonné a nemožno ho vnímať ako neprimerané.

Pre úplnosť treba uviesť, že prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal na obvineného N. N. obžalobu pod Pv 436/18/5507 z 9.4.2019 pre skutok zo dňa 8.9.2018, právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe rozvedenom v označenej obžalobe.

Prvostupňový súd po vzatí obžalovaného do väzby v dňoch 23.10.2020 a 20.11.2020 vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul svedkyňu poškodenú - X. N., príslušníkov polície vykonávajúcich výsluch obvineného v prípravnom konaní vzhľadom na námietky vznesené obžalovaným, svedkov navrhnutých obhajobou, ktorých pobyt sa podarilo súdu zistiť. Hlavné pojednávanie z 20.11.2020 okresný súd odročil, pretože sa bez ospravedlnenia nedostavila svedkyňa A. N. (doručenie predvolania mala riadne a včas vykázané), na osobnom výsluchu ktorej obžalovaný trval. Zároveň súd menovanej svedkyňi uložil poriadkovú pokutu (č.l. 217 súdneho spisu).

Po preskúmaní dôvodov napadnutého uznesenia, ako aj obsahu spisového materiálu dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne.

Dôvodnosť podozrenia, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý voči nemu podal prokurátor okresnej prokuratúry obžalobu, je doposiaľ potvrdená priebežne vykonanými dôkazmi v trestnom konaní. Medzi tieto dôkazy patrí najmä výpoveď poškodenej X. N. a svedkyne A. N., ako aj listinné dôkazy zabezpečené v doterajšom konaní.

Záver o existencii väzobného dôvodu v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. vyplýva najmä zo skutočnosti, že na obžalovaného bol opakovane vydaný príkaz na zatknutie z dôvodu, že má dlhodobu evidovanú adresu pobytu len Mesto Tvrdošín a následne aj po prevzatí predvolania na hlavné pojednávanie sa na hlavné pojednávanie bez vážnej prekážky, ktorú by riadne a včas súdu oznámil, nedostavil. Takéto konanie súd správne zhodnotil ako vyhýbanie sa úkonom trestného konania. Za takéhoto stavu, práve na odstránenie neistoty, či sa obžalovaný dostaví na hlavné pojednávanie a súd bude môcť pokračovať vo vykonanom dokazovaní, súd správne zvolil inštitút väzby na zaistenie osoby obžalovaného pre účely vedenia trestného konania. Po vzatí obžalovaného do väzby okresný súd plynule pokračuje v procesných úkonoch, preto súčasne nemožno konštatovať, že by väzba neprimerane zasahovala do práva obžalovaného na osobnú slobodu. Treba zdôrazniť, že ani výpoveď obžalovaného k žiadosti o prepustenie dôvodnosť konštatovanej obavy, že sa bude vyhýbať úkonom trestného konania, nevyvrátila. Obžalovaný sa podľa prísľubu, ktorý dostal, domnieva, že bude môcť obývať karaván odstavený smerom na Brezovicu na lúke, ktorá mu nepatrí. Ako trvalý pobyt má evidovaný Mesto Tvrdošín. Obžalovaný však pred súdom vyhlásil, že písomnosti si bude preberať na matrike v Trstenej. Uvedené skutočnosti v kombinácii s ďalšími zisteniami, ktoré nemôžu zostať podľa názoru krajského súdu nepovšimnuté - závislosť obžalovaného od alkoholu zistenú v priebehu tohto trestného konania, nedostatok finančných prostriedkov, pretože nemá stály príjem, neodstránili obavu vyplývajúcu v konštatovanom väzobnom dôvode podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.

V súhrne aj v tomto štádiu trestného stíhania tieto dôvody svedčia o zákonnosti vykonávanej väzby tak, ako to vo svojom napadnutom rozhodnutí uviedol okresný súd.

Pokiaľ sa týka dôvodov podanej sťažnosti obžalovaného, krajský súd uvádza, že tieto nie sú z hľadiska obsahu spôsobilé privodiť iný záver, o akom už bolo rozhodnuté napadnutým uznesením prvostupňového súdu. Vyššie uvedené skutočnosti svedčia o tom, že dôvodom väzobného stíhania nie je len skutočnosť, že obžalovaný nemá evidovaný riadny trvalý pobyt, ako sa to v sťažnosti snaží obžalovaný navodiť. Ak ani predchádzajúci príkaz súdu na zatknutie nebol dostatočný na to, aby si obžalovaný plnil svoje povinnosti a riadne sa dostavoval na predvolanie súdu, nemožno od súdu žiadať, aby prítomnosť obžalovaného zabezpečoval menej prísny inštitútmi, napr. jeho predvedením. Ani argumentácia obžalovaného, že súd môže vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, pretože má splnené podmienky ust. § 252 ods. 1 Tr. por., sťažnostný súd nepresvedčila. V tomto smere krajský súd poukazuje, že vedenie hlavného pojednávania, t.j. aj rozhodnutie, či vykoná hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, je v plnej dispozícii okresného súdu. Takéto rozhodnutie si vyžaduje dôkladnú znalosť dôkaznej situácie prejednávanej trestnej veci, prognózu ne/vykonávania ďalšieho

dokazovania vzhľadom na jej aktuálny stav, čo ďaleko presahuje rámec rozhodovania sťažnostného súdu v tomto štádiu konania. Preto ani táto argumentácia nemala vplyv na rozhodnutie krajského súdu.

V súvislosti s rozhodnutím o návrhoch obžalovaného na nahradenie väzby zákonom dovolenými procesnými prostriedkami - písomným sľubom a dohľadom probačného a mediačného úradníka, je tiež napadnuté rozhodnutie vecne správne. Obžalovaný sa v sťažnosti len opakovane domáhal ich prehodnotenia bez uvedenia nových skutočností.

V okolnostiach prejednávanej veci, ako aj z pohľadu osoby obvineného zvolené náhradné inštitúty väzby ani sťažnostný súd nepovažoval za dostatočné. Pokiaľ okresný súd poukázal na kriminálnu minulosť obžalovaného, učinil tak práve v súvislosti s rozhodnutím podľa ust. § 80 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a zhodnotením osoby obžalovaného vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia vyplývajúce z predloženého odpisu z registra trestov. Teda ani v tomto smere nemožno napadnuté uznesenie považovať za nesprávne.

Krajský súd preskúmaním predloženej veci predovšetkým zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, dôsledne postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktoré toto konanie upravujú. Okresný súd konal prednostne a urýchlene tak, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por. Procesnému postupu okresného súdu predchádzajúcemu napadnutému uzneseniu nemožno vytknúť žiadnu vadu či nedostatok. Dotknuté rozhodnutie zodpovedá stavu veci a zákonu. Nadriadený súd sa bez výhrad stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a v zásade na toto odkazuje.

Vzhľadom k uvedenému krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.